

มูลนิธิศุภนิมิตแห่งประเทศไทย

สรุปผลการวิจัยเรื่อง

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของเยาวชน
อายุ 15 ปีขึ้นไปในโครงการพัฒนาเด็กและเยาวชน

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของเยาวชนอายุ 15 ปีขึ้นไป ในโครงการพัฒนาเด็กและเยาวชน

จากการสุ่มตัวอย่างสำรวจความคิดเห็นของเยาวชนที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไปในโครงการพัฒนาเด็กและเยาวชนของคริสตจักรคู่อัญญา จำนวน 2,260 คน ในเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมในโครงการ พบว่าเยาวชนส่วนใหญ่ต่างเข้าใจดีว่าการมาร่วมกิจกรรมนั้นมีประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเอง แต่ในหลาย ๆ ครั้งก็ไม่สามารถมาร่วมได้ เพราะติดงานที่โรงเรียน งานที่ต้องช่วยเหลือครอบครัว และงานอื่น ๆ

การสำรวจแนวความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมในโครงการพัฒนาเด็กและเยาวชนของเยาวชนกลุ่มตัวอย่างพบว่า พวกเขาเข้าใจเจตนาของการจัดกิจกรรมในโครงการว่าทำเพื่อพวกเขาในระดับมาก และก็ได้รับการสนับสนุนจากผู้ปกครองและญาติพี่น้องและคนอื่น ๆ ให้มาเข้าร่วมกิจกรรมในระดับมากด้วยเช่นกัน ดังข้อมูลในตารางข้างล่าง

ประเด็น	ระดับความเห็นด้วย
รู้ว่ากิจกรรมที่คริสตจักร มีจุดประสงค์เพื่อพัฒนาตัวเอง ๆ เอง	มาก
เชื่อว่า สังคมจะพัฒนาได้ จะต้องเริ่มที่พัฒนาตัวเองก่อน	มาก
มีความภูมิใจที่เป็นส่วนหนึ่งของโครงการ	มาก
ผู้ปกครองสนับสนุนให้มาร่วมกิจกรรมทุกครั้ง	มาก
ญาติพี่น้องสนับสนุนให้มาเข้าร่วมกิจกรรมของโครงการ	มาก
คนในหมู่บ้านพูดกับน้องว่า การมาร่วมกิจกรรมที่โครงการเป็นสิ่งที่ดี มีประโยชน์	มาก

ส่วนความพึงพอใจหลังจากที่เยาวชนกลุ่มตัวอย่างนี้เข้าร่วมกิจกรรม และให้ความคิดเห็นต่อกิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดขึ้นในโครงการพัฒนาเด็กและเยาวชน พบว่าโดยภาพรวมเยาวชนมีความพึงพอใจในระดับมาก และแสดงออกถึงรูปแบบวิธีในการจัดกิจกรรมบางด้านได้แก่

ประเด็น	ระดับความเห็นด้วย
ได้เรียนรู้ในสิ่งที่ตัวเองต้องการเรียน	มาก
รู้สึกสนุกและอยากมาเข้าร่วมกิจกรรม	มาก
ได้รับการยอมรับความคิดเห็นและการแสดงออกจากครูผู้สอน	มาก
ได้รับการยอมรับความคิดเห็นและการแสดงออกจากเพื่อน	มาก
คิดว่าเวลาที่ทำกิจกรรมที่โครงการมีความเหมาะสม	ปานกลาง
ชอบที่จะฝึกปฏิบัติมากกว่าเรียนในห้องเรียน	มาก
ชอบทำงานเดี่ยวมากกว่าทำงานกลุ่ม	ปานกลาง
ชอบฟังครูสอนฝ่ายเดียว มากกว่าเรียนแบบพูดคุยกัน 2 ทาง	ปานกลาง

แต่ในขณะเดียวกัน ถึงแม้ว่าเยาวชนจะมีทัศนคติที่ดีต่อการมาเข้าร่วมกิจกรรมในโครงการ แต่กลับพบว่าเมื่ออัตราการเข้าร่วมกิจกรรมของเยาวชนที่อายุ 15 ปีขึ้นไปน้อยลง ด้วยสาเหตุมาจากการที่เยาวชนต้องแบ่งเวลาให้กับการทำกิจกรรมของโรงเรียน ซึ่งเป็นระบบการศึกษาหลักของพวกเขา รวมทั้งแบ่งเวลาให้กับการทำงานช่วยเหลือครอบครัว หรืองานอื่น ๆ ที่ตัวเองต้องรับผิดชอบ และจากการสำรวจพบว่าเยาวชนมีพฤติกรรมในการจัดสรรเวลา และการให้ความสำคัญต่อกิจกรรมต่าง ๆ ที่ตัวเองต้องทำในชีวิตประจำวัน ดังนี้

- ใน 1 สัปดาห์ เยาวชนใช้เวลาในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ประมาณกี่ชั่วโมง

กิจกรรม	ชั่วโมง (เฉลี่ย)
1.เรียนที่โรงเรียน วิทยาลัย หรือ มหาวิทยาลัย	32
2.ทำกิจกรรมส่วนตัว ออกกำลังกาย อยู่กับเพื่อน	15
3.ทำการบ้าน ทำรายงาน	7
4.ทำงานบ้าน	7
5.เข้าร่วมกิจกรรมที่โครงการ / คริสตจักร	7
6.ทำงานเสริม หารายได้ช่วยครอบครัว	5
7.ช่วยงานโรงเรียน หรือกิจกรรมอื่น ๆ ที่โรงเรียน	5
8.เรียนพิเศษ	3
9.ช่วยเหลืองานของคริสตจักร	3
10.ช่วยเหลืองานของชุมชน	2

- ในชีวิตประจำวันของเยาวชนให้ความสำคัญกับกิจกรรมใดมากที่สุด

อันดับ 1 การเรียนที่โรงเรียน วิทยาลัย หรือมหาวิทยาลัย

อันดับ 2 ช่วยงานโรงเรียน หรือกิจกรรมอื่น ๆ ที่โรงเรียนนอกจากการเรียน

อันดับ 3 เรียนพิเศษ

อันดับ 4 ทำการบ้าน ทำรายงาน

อันดับ 5 เข้าร่วมกิจกรรมที่โครงการ / คริสตจักร

อันดับ 6 ทำงานบ้าน

อันดับ 7 ช่วยเหลืองานคริสตจักร

อันดับ 8 ทำกิจกรรมส่วนตัว ออกกำลังกาย อยู่กับเพื่อน

อันดับ 9 ทำงานเสริม หารายได้ช่วยครอบครัว

อันดับ 10 ช่วยเหลืองานชุมชน

จะเห็นได้ว่าเยาวชนให้ความสำคัญกับการเรียนในระบบหลักมากที่สุด และให้เวลากับการเรียน การทำกิจกรรมของโรงเรียน การเรียนพิเศษ มากที่สุด และจากข้อมูลในปัจจุบัน พบว่าทางโรงเรียนได้มีกิจกรรมในวันเสาร์ – อาทิตย์ ด้วยเช่นกัน จึงทำให้เกิดการทับซ้อนของเวลาที่ต้องมาเข้าร่วมกิจกรรมที่โครงการ ซึ่งเยาวชนส่วนใหญ่ก็เลือกที่จะไปร่วมกิจกรรมที่โรงเรียน เพราะเป็นภาคบังคับจากโรงเรียนที่ปฏิเสธได้ยาก

ดังนั้นจากข้อมูลข้างต้น ทางคริสตจักรควรปรับรูปแบบและช่วงเวลาการจัดกิจกรรมให้กับกลุ่มเยาวชน เพื่อให้พวกเขามีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมของโครงการมากขึ้น หรืออาจจะประสานการทำงานกับทางโรงเรียน เพื่อจัดกิจกรรมร่วมกัน ก็เป็นทางออกหนึ่งที่น่าสนใจ

จากฐานความคิดของเยาวชนที่ให้ความสำคัญกับการเรียนหรือกิจกรรมของโรงเรียนมากกว่า เพราะคิดว่าจะเป็นฐานในการไปสู่ความสำเร็จในการประกอบอาชีพในอนาคตมากกว่า และจากการสำรวจพบว่า เยาวชนยังให้ความสำคัญกับการศึกษาในสายสามัญมากกว่าสายวิชาชีพ โดยเยาวชนที่เรียนอยู่ในระดับมัธยมมีความต้องการเรียนต่อในระดับปริญญาตรีถึงร้อยละ 54.69 และต้องการเรียนเพิ่มมากขึ้นในระดับที่สูงกว่าปริญญาตรีอีกร้อยละ 13.37 ส่วนเยาวชนที่ต้องการเรียนต่อในสายวิชาชีพมีเพียงร้อยละ 13.14 เท่านั้น

ความต้องการเรียนในสายสามัญมากกว่าสายวิชาชีพ เพราะว่าความต้องการในการประกอบอาชีพของเยาวชนส่วนใหญ่ ต้องการมีอาชีพที่มั่นคง คือ ต้องการเป็นข้าราชการ ร้อยละ 59.36 พนักงานเอกชน ร้อยละ 13.67 รับจ้าง ร้อยละ 7.22 ค้าขาย ร้อยละ 6.92 ศิษยาภิบาล ร้อยละ 5.4 เกษตรกร ร้อยละ 5.3 และพนักงานรัฐวิสาหกิจ ร้อยละ 80.20 ตามลำดับ

ดังนั้นสิ่งที่เยาวชนต้องการให้คริสตจักรช่วยเหลือ คือ เรื่องการจัดหาทุนการศึกษามากที่สุดร้อยละ 43.15 รองลงมาคือ แนะนำการค้นหาคำถามและอาชีพที่เหมาะสม ร้อยละ 35.62 สอนพิเศษความรู้ที่ต้องใช้ในการเรียนต่อ หรือประกอบอาชีพ ร้อยละ 34.62 สอนพระคัมภีร์ ร้อยละ 23.60 สอนความรู้สายอาชีพ ร้อยละ 19.75 และแนะนำงานให้ทำ ร้อยละ 15.76 ตามลำดับ

ส่วนกิจกรรมอื่น ๆ ที่เยาวชนต้องการให้คริสตจักรจัดขึ้น ได้แก่ การไปทัศนศึกษา การไปเยี่ยมเยียนคริสตจักรอื่น ๆ การออกประกาศ รวมถึงการจัดค่ายต่างๆ รองลงมาคือ จัดงานกีฬา เช่น กีฬาในคริสตจักร กีฬาคริสต์เตอร์ กิจกรรมรณรงค์ต่างๆ และควรมีการเปิดเวทีให้เด็กได้แสดงความสามารถมากขึ้น เช่น การประกวดร้องเพลง เต้น วงดนตรี ฯลฯ

จากข้อมูลทั้งหมดทำให้เราทราบถึงความคิดและการจัดสรรเวลาของเยาวชนต่อกิจกรรมในชีวิตของเขา ดังนั้นทางคริสตจักรที่กำลังประสบปัญหาเรื่องการมีส่วนร่วมของเยาวชนน้อยลง หรือเยาวชนสนใจมาเข้าร่วมกิจกรรมในโครงการพัฒนาเด็กและเยาวชนลดลง จึงควรมีการปรับรูปแบบกิจกรรมให้สอดคล้องกับความต้องการและแนวคิดของเยาวชนมากขึ้น รวมทั้งควรวางแผนในเรื่องรูปแบบกิจกรรมและเวลาในการจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับเยาวชนมากที่สุด

ทีมวิจัย
มูลนิธิศรุมพาท

มิถุนายน 2015